زيارة
الناحية المقدسة

بسم الله الرحمن الرحیم

زیارهٔ الناحیهٔ المقدسهٔ

کاتب:

جمعی از نویسندگان مجله حوزه

نشرت فی الطباعهٔ:

مجله حوزه

رقمی الناشر:

مرکز القائمیهٔ باصفهان للتحریات الکمبیوتریهٔ

الفهرس

زيارة الناحية المقدسة

اشارة

زيارت امام حسين صادره از ناحيه مقدس امام زمان معروف به زيارت ناحيه مقدسه

أَلسَّلامُ عَلى ادَمَ صِفْوَةِ اللهِ مِنْ خَليقَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى شَيْث وَلِيِّ اللهِ وَ خِيَرَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى إِدْريسَ الْقآئِمِ لِلّهِ بِحُجَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى نُوح الْمُجابِ فى دَعْوَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى هُود الْمَمْدُودِ مِنَ اللهِ بِمَعُونَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى صالِح الَّذى تَوَّجَهُ اللهُ بِكَرامَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى إِبْراهيمَ الَّذى حَباهُ اللهُ بِخُلَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى إِسْمعيلَ الَّذى فَداهُ اللهُ بِذِبْح عَظيم مِنْ جَنَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى إِسْحقَ الَّذى جَعَلَ اللهُ النُّبُوَّةَ فى ذُرِّيَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى يَعْقُوبَ الَّذى رَدَّ اللهُ عَلَيْهِ بَصَرَهُ بِرَحْمَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى يُوسُفَ الَّذى نَجّاهُ اللهُ مِنَ الْجُبِّ بِعَظَمَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مُوسَى الَّذى فَلَقَ اللهُ الْبَحْرَ لَهُ بِقُدْرَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى هارُونَ الَّذى خَصَّهُ اللهُ بِنُبُوَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى شُعَيْب الَّذى نَصَرَهُ اللهُ عَلى اُمَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى داوُدَ الَّذى تابَ اللهُ عَلَيْهِ مِنْ خَطيئَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى سُلَيْمانَ الَّذى ذَلَّتْ لَهُ الْجِنُّ بِعِزَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى أَيُّوبَ الَّذى شَفاهُ اللهُ مِنْ عِلَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى يُونُسَ الَّذى أَنْجَزَ اللهُ لَهُ مَضْمُونَ عِدَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى عُزَيْر الَّذى أَحْياهُ اللهُ بَعْدَ ميتَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى زَكَرِيَّا الصّابِرِ فى مِحْنَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى يَحْيَى الَّذى أَزْلَفَهُ اللهُ بِشَهادَتِهِ،سلام بر آدم يارِ مخلص خدا از بينِ آفريدگانش، درود بر شيث وليّ خدا و بهترينِ بندگانش، سلام بر ادريس كه براى خدا حجّتِ او را بپا داشت، درود بر نوح كه دعايش قرينِ اجابت بود، سلام بر هود كه كمك و يارىِ خدا مَدَدِ او بود، درود بر صالح كه خداوند تاج كرامت بر سرش نهاد، سلام بر ابراهيم كه خدا مقامِ خُلّت و رفاقت رابه او عطا نمود، درود بر اسماعيل كه خداوند ذبحى عظيم از بهشت را فداىِ او نمود، سلام بر اسحاق كه خداوند پيامبرى را در نسل او قرار داد، درود بر يعقوب كه خداوند به رحمت خود بينائىِ چشمش را به او بازگرداند، سلام بر يوسف كه خداوند به عظمتِ خود او را از قعر چاه رهائى بخشيد، درود بر موسى كه خداوند به قدرتِ خود دريا را برايش شكافت، سلام بر هارون كه خداوند پيامبرى خود را به وى اختصاص داد، درود بر شعيب كه خدا او را بر اُمّتش پيروز نمود، سلام بر داوود كه خداوند از لغزش او درگذشت، درود بر سليمان كه بخاطر شوكتش جنّ به فرمان او درآمد، سلام بر ايّوب كه خداوند او را از بيماريش شفا بخشيد، درود بر يونس كه خداوند به وعده خود برايش وفا نمود، سلام بر عُزَير كه خداوند او را پس از مرگش به حيات بازگردانيد، درود بر زكريّا كه در رنج و بَلا شكيبا بود، سلام بر يحيى كه خداوند به سبب شهادت مقام و منزلتِ او را بالا برد،أَلسَّلامُ عَلى عيسى رُوحِ اللهِ وَ كَلِمَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّد حَبيبِ اللهِ وَ صِفْوَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى أَميرِالْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ أَبى طالِب الْمَخْصُوصِ بِاُخُوَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ الزَّهْرآءِ ابْنَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى أَبى مُحَمَّد الْحَسَنِ وَصِيِّ أَبيهِ وَ خَليفَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذى سَمَحَتْ نَفْسُهُ بِمُهْجَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنْ أَطاعَ اللهَ فى سِرِّهِ وَ عَلانِيَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنْ جَعَلَ اللهُ الشِّفآءَ فى تُرْبَتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنِ الْاِجابَةُ تَحْتَ قُبَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنِ الْاَئِمَّةُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ خاتَمِ الْاَنْبِيآءِ، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ سَيِّدِ الْاَوْصِيآءِ، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ فاطِمَةَ الزَّهْرآءِ، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ خَديجَةَ الْكُبْرى، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ سِدْرَةِ الْمُنْتَهى، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ جَنَّةِ الْمَأْوى، أَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ زَمْزَمَ وَ الصَّفا، أَلسَّلامُ عَلَى الْمُرَمَّلِ بِالدِّمآءِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْمَهْتُوكِ الْخِبآءِ، أَلسَّلامُ عَلى خامِسِ أَصْحابِ الْكِسْآءِ، أَلسَّلامُ عَلى غَريبِ الْغُرَبآءِ، أَلسَّلامُ عَلى شَهيدِ الشُّهَدآءِ، أَلسَّلامُ عَلى قَتيلِ الْاَدْعِيآءِ، أَلسَّلامُ عَلى ساكِنِ كَرْبَلآءَ، أَلسَّلامُ عَلى مَنْ بَكَتْهُ مَلائِكَةُ السَّمآءِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنْ ذُرِّيَّتُهُ الْاَزْكِيآءُ، أَلسَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الدّينِ، أَلسَّلامُ عَلى مَنازِلِ الْبَراهينِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ السّاداتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْجُيُوبِ الْمُضَرَّجاتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الشِّفاهِ الذّابِلاتِ، أَلسَّلامُ عَلَى النُّفُوسِ الْمُصْطَلَماتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْاَرْواحِ الْمُخْتَلَساتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْاَجْسادِ الْعارِياتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْجُسُومِ الشّاحِباتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الدِّمآءِ السّآئِلاتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الْاَعْضآءِ الْمُقَطَّعاتِ، أَلسَّلامُ عَلَى الرُّؤُوسِ الْمُشالاتِ، أَلسَّلامُ عَلَى النِّسْوَةِ الْبارِزاتِ، أَلسَّلامُ عَلى حُجَّةِ رَبِّ الْعالَمينَ،درود بر عيسى روح خدا و كلمه او، سلام بر محمّد

محبوبِ خـدا و یـار مخلص او، درود بر فرمـانروای مؤمنان علی بن ابیطالب، که برادریِ رسول خـدا به وی اختصاص یافت، سـلام بر فاطمه زهراء دختر رسول الله، درود بر حسن بن علی وصـیّ و جانشـین پدرش، سلام بر حسین که جانش را تقدیم نمود، سلام بر آن کسـی که در نهان و آشـکار خدا را اطاعت نمود، سـلام بر آن کسـی که خداوند شفا را در خاکِ قبرِ او قرار داد، سلام بر آن کسی که (محلِّ) اجابتِ دعا در زیرِ بارگاه اوست، سـلام بر آن کسی که امامان از نسل اویند، سلام بر فرزندِ خاتم پیامبران، سلام بر فرزند سرور جانشینان، سلام بر فرزند فاطمه زهراء، سلام بر فرزند خدیجه کبری، سلام بر فرزند سدرة المنتهی، سلام بر فرزند جنّة المأوی، سلام بر فرزند زمزم و صـفا، سـلام بر آن آغشـته به خون، سلام بر آنکه (حُرمَتِ) خیمه گاهش دریده شد، سلام بر پنجمینِ اصحابِ کسـاء، سـلام بر غریبِ غریبـان، سـلام بر شـهیدِ شـهیدان، سـلام بر مقتولِ دشـمنان، سـلام بر سـاکنِ کربلاـء، سـلام بر آن کسـی که فرشـتگانِ آسـمان بر او گریسـتند، سـلام بر آن کسـی که خاندانش پاک و مطهّرند، سـلام بر پیشوای دین، سـلام بر آن جایگاههای براهین و حُجَجِ الهی، درود بر آن پیشوایانِ سَروَر، سلام بر آن گریبان های چـاک شده، سلام بر آن لب های خشکیده، سـلام بر آن جان های مُستأصل و ناچار، سـلام بر آن ارواحِ (از کالبـد) خارج شده، سـلام بر آن جسـدهای عـریان و برهـنه، سـلام بر آن بدن هـای لاغر و نحیف، سـلام بر آن خون های جاری، سـلام بر آن اعضایِ قطعه قطعه شـده، سـلام بر آن سـرهایِ بالا رفته (بر نیزه ها)، سلام برآن بانوانِ بیرون آمده (از خیمه ها)، سلام بر حجّتِ پروردگارجهانیان،أَلسَّلامُ عَلَیکَ وَ عَلی ابآئِکَ الطّاهِرینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلی أَبْنآئِکَ الْمُسْتَشْهَدینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلی ذُرِّیَّتِکَ النّاصِرینَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْمَلآئِکَةِ الْمُضاجِعینَ، أَلسَّلامُ عَلَی الْقَتیلِ الْمَظْلُوم، أَلسَّلامُ علی أَخیهِ الْمَسْمُوم، أَلسَّلامُ علی عَلِیّ الْکَبیر، أَلسَّلامُ عَلَی الرَّضیع الصَّغیر، أَلسَّلامُ عَلَی الاَبْدانِ السَّلیبَةِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْعِتْرَةِ الْقَریبَةِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُجَدَّلینَ فِی الْفَلَواتِ، أَلسَّلامُ عَلَی النّازِحینَ عَنِ الاَوْطانِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَدْفُونینَ بِلا أَکْفان، أَلسَّلامُ عَلَی الرُّؤُوسِ الْمُفَرَّقَةِ عَنِ الاَبْدانِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُحْتَسِبِ الصّابِر، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَظْلُوم بِلا ناصِر، أَلسَّلامُ عَلی ساکِنِ التُّرْبَةِ الزّاکِیَةِ، أَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ الْقُبَّةِ السّامِیَةِ، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ طَهَّرَهُ الْجَلیلُ، أَلسَّلامُ عَلی مَنِ افْتَخَرَ بِهِ جَبْرَئیلُ، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ ناغاهُ فِی الْمَهْدِ میکآئیلُ، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ نُکِثَتْ ذِمَّتُهُ، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ هُتِکَتْ حُرْمَتُهُ، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ اُریقَ بِالظُّلْمِ دَمُهُ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُغَسَّلِ بِدَمِ الْجِراحِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُجَرَّعِ بِکَأْساتِ الرِّماحِ أَلسَّلامُ عَلَی الْمُضامِ الْمُسْتَباحِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَنْحُورِ فِی الْوَری، أَلسَّلامُ عَلی مَنْ دَفَنَهُ أَهْلُ الْقُری، أَلسَّلامُ عَلَی الْمَقْطُوعِ الْوَتینِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْمُحامی بِلا مُعین، أَلسَّلامُ عَلَی الشَّیْبِ الْخَضیبِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْخَدِّ التَّریبِ، أَلسَّلامُ عَلَی الْبَدَنِ السَّلیبِ، أَلسَّلامُ عَلَی الثَّغْرِ الْمَقْرُوعِ بِالْقَضیبِ، أَلسَّلامُ عَلَی الرَّأْسِ الْمَرْفُوعِ، أَلسَّلامُ عَلَی الاَجْسامِ الْعارِیَةِ فِی الْفَلَواتِ، تَنْهَشُهَا الذِّئابُ الْعادِیاتُ، وَ تَخْتَلِفُ إِلَیْهَا السِّباعُ الضّارِیاتُ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَ عَلَی الْمَلآئِکَةِ الْمُرَفْرِفینَ حَوْلَ قُبَّتِکَ، الْحافّینَ بِتُرْبَتِکَ،سـلام برتو (ای حسین بن علی) و بر پدرانِ پاک و طاهـِرَت، سلام برتو و بر فرزندانِ شهیدت، سلام بر تو و بر خاندانِ یاری دهنده ات (به دین الهی)، سـلام بر تو و بر فرشـتگانِ مُلازمِ آرامگاهت، سـلام بر آن کشته مظلوم، سلام بر برادرِ مسمومش، سلام بر علی اکبر، سـلام بر آن شیر خـوارِ کـوچـک، سـلام بر آن بـدن هـای برهـنـه شـده، سـلام بر آن خـانواده ای کـه نزدیـک (و همراه سَروَرشان) بودند، سـلام بر آن به خاک افتادگان در بیابان ها، سلام بر آن دور افتادگان از وطن ها، سلام بر آن دفن شدگـانِ بدون کفن، سـلام بر آن سـرهای جدا شده از بدن، سـلام بر آن حسابگر (اعمالِ خویش برای خدا) و شـکیبا، سـلام بر آن مظلومِ بی یاور، سلام بر آن جای گرفته در خاکِ پاک، سـلام بر صاحـبِ آن بارگـاهِ عالی رتبه، سلام بر آن کسی که ربّ جلیل او را پاک و مطهّر گردانید، سـلام بر آن کسـی که جبرئیل به او مباهات می نمود، سلام بر آن کسی که میکائیل در گهواره با او تکلّم می نمود، سلام بر آن کسـی که عهـد و پیمانش شکسـته شد، سـلام بر آن کسـی که پرده حُرمَتش دریده شد، سـلام برآن کسـی که خونش به ظلم ریخته شـد، سـلام برآنکه بـا خونِ زخم هایش شـست و شو داده شـد، سـلام بر آنکه از جام های نیزه ها جرعه نوشـید، سـلام بر آن مظلومی که خونش مباح گردید، سلام بر آنکه در ملأ عام سرش بریده شد، سلام بر آنکه اهل قریه ها دفنش نمودند، سلام بر آنکه شاهرَگش بریده شد، سـلام بر آن مدافعِ بی یاور، سـلام بر آن مَحاسنِ بخون خضاب شده، سـلام بر آن گونه خاک آلوده، سـلام بر

آن بدنِ برهنه، سلام بر آن دندانِ چوب خورده، سلام برآن سرِ بالای نیزه رفته، سلام بر آن بدن های برهنه و عریانی که در بیابان ها(ی کربلاء) گُرگ های تجاوزگر به آن دندان می آلودند، و درندگان خونخوار بر گِردِ آن می گشتند، سلام برتو ای مولای من و برفرشتگانی که بر گِردِ بارگاه تو پَر می کِشند، و اطرافِ تُربتت اجتماع کرده اند،الطّآئفینَ بِعَرْصَتِکَ، الْوارِدینَ لِزِیارَتِکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ فَإِنّی قَصَدْتُ إِلَیْکَ، وَ رَجَوْتُ الْفَوْزَ لَدَیْکَ، أَلسَّلامُ عَلَیْکَ سَلامَ الْعارِفِ بِحُرْمَتِکَ، الْمُخْلِصِ فی وَلایَتِکَ، الْمُتَقَرِّبِ إِلَی اللهِ بِمَحَبَّتِکَ، الْبَریءِ مِنْ أَعْدآئِکَ، سَلامَ مَنْ قَلْبُهُ بِمُصابِکَ مَقْرُوحٌ، وَ دَمْعُهُ عِنْدَ ذِکْرِکَ مَسْفُوحٌ، سَلامَ الْمَفْجُوعِ الْحَزینِ، الْوالِهِ الْمُسْتَکینِ، سَلامَ مَنْ لَوْ کانَ مَعَکَ بِالطُّفُوفِ، لَوَقاکَ بِنَفْسِهِ حَدَّ السُّیُوفِ، وَ بَذَلَ حُشاشَتَهُ دُونَکَ لِلْحُتُوفِ، وَ جاهَدَ بَیْنَ یَدَیْکَ، وَ نَصَرَکَ عَلی مَنْ بَغی عَلَیْکَ، وَ فَداکَ بِرُوحِهِ وَ جَسَدِهِ وَ مالِهِ وَ وَلَدِهِ، وَ رُوحُهُ لِرُوحِکَ فِدآءٌ، وَ أَهْلُهُ لاَِهْلِکَ وِقآءٌ، فَلَئِنْ أَخَّرَتْنِی الدُّهُورُ، وَ عاقَنی عَنْ نَصْرِکَ الْمَقْدُورُ، وَ لَمْ أَکُنْ لِمَنْ حارَبَکَ مُحارِباً، وَ لِمَنْ نَصَبَ لَکَ الْعَداوَةَ مُناصِباً، فَلَاَ نْدُبَنَّکَ صَباحاً وَ مَسآءً، وَ لاََبْکِیَنَّ لَکَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَماً، حَسْرَةً عَلَیْکَ، وَ تَأَسُّفاً عَلی ما دَهاکَ وَ تَلَهُّفاً، حَتّی أَمُوتَ بِلَوْعَةِ الْمُصابِ، وَ غُصَّةِ الاِکْتِیابِ، أَشْهَدُ أَ نَّکَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلوةَ، وَ اتَیْتَ الزَّکوةَ، وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ الْعُدْوانِ، وَ أَطَعْتَ اللهَ وَ ما عَصَیْتَهُ، وَ تَمَسَّکْتَ بِهِ وَ بِحَبْلِهِ فَأَرْضَیْتَهُ، وَ خَشیتَهُ وَ راقَبْتَهُ وَ اسْتَجَبْتَهُ، وَ سَنَنْتَ السُّنَنَ، وَ أَطْفَأْتَ الْفِتَنَ، وَ دَعَوْتَ إِلَی الرَّشادِ، وَ أَوْضَحْتَ سُبُلَ السَّدادِ، وَ جاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ الْجِهادِ، وَ کُنْتَ للهِ طآئِعاً، وَ لِجَدِّکَ مُحَمَّد صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ الِهِ تابِعاً، وَ لِقَوْلِ أَبیکَ سامِعاً، وَ إِلی وَصِیَّةِ أَخیکَ مُسارِعاً، وَ لِعِمادِ الدّینِ رافِعاً، وَ لِلطُّغْیانِ قامِعاً، وَ لِلطُّغاةِ مُقارِعاً، وَ لِلْاُ مَّةِ ناصِحاً، وَ فی غَمَراتِ الْمَوْتِ سابِحاً، وَ لِلْفُسّاقِ مُکافِحاً، وَ بِحُجَجِ اللهِ قآئِماً، وَ لِلْاِسْلامِ وَ الْمُسْلِمینَ راحِماً،و در آستانِ تو طواف می کنند، و برای زیارت تو وارد می شوند، سلام برتو من به سوی تو رو آورده ام، وبه رستگاری درپیشگاه توامیدبسته ام، سلام برتو سلامِ آن کسی که به حُرمتِ توآشناست، و درولایت ودوستیِ تومُخلص و بی ریا است، وبه سببِ محبّت و ولای تو به خدا تقرّب جسته، و ازدشمنانت بیزاراست، سلام کسیکه قلبش ازمصیبت تو جریحه دار، و اشکش به هنگام یادتو جاری است، سلام کسیکه دردناک وغمگین وشیفته وفروتن است، سلام کسیکه اگرباتودرکربلاء می بود، باجانش(دربرابر)تیزیِ شمشیرها ازتو محافظت می نمود،و نیمه جانش رابه خاطرتوبدست مرگ می سپرد، و دررکاب تو جهاد میکرد، و تورابرعلیه ستمکاران یاری داده،جان وتن ومال وفرزندش رافدای تو می نمود، وجانش فدای جان تو، وخانواده اش سپربلایِ اهل بیت تومی بود، اگرچه زمانه مرابه تأخیر انداخت، ومُقدَّرات الهی مراازیاریِ تو بازداشت، ونبودم تاباآنانکه باتو جنگیدند بجنگم، وباکسانیکه باتواظهاردشمنی کردندخصومت نمایم،(درعوض)صبحوشام برتومویه میکنم، وبه جای اشک برای توخون گریه میکنم، ازروی حسرتوتأسّفوافسوس برمصیبت هائی که برتو واردشد،تاجائی که ازفرط اندوهِ مصیبت، وغموغصّه شدّتِ حزن جان سپارم،گواهی میدهم که تو نماز رابپاداشتی، وزکات دادی، وامربه معروف کردی، واز منکر وعداوت نَهی نمودی، واطاعتِ خداکردی ونافرمانیوی ننمودی،وبه خداوریسمان اوچنگ زدی تا وی را راضی نمودی، و از وی درخوف و خشیَت بوده نظاره گر او بودی، واو را اجابت نمودی، وسنّتهای نیکو بوجود آوردی، وآتشهای فتنه را خاموش نمودی، ودعوت به هدایت و استقامت کردی، و راههای صواب و حقّ را روشن وواضح گرداندی، ودرراه خدا بحقّ جهاد نمودی، وفرمانبردارِخداوند، و پیرو جدّت محمّدبن عبدالله بودی، و شنوای کلام پدرت علی بودی، و پیشی گیرنده به(انجام) سفارش برادرت امام حسن بودی، ورفعت دهنده پایه شرافتِ دین، و خوار وسرکوب کننده طغیان، وکوبنده سرکشان، وخیرخواهو نصیحت گرِاُمّت بودی، درهنگامی که در شدائدِ مرگ دستوپا میزدی، و مبارزه کننده با فاسقان بودی، وقیام کننده باحُجَج وبراهین الهی، وترحُّم کننده بر اسلاومسلمین بودی،وَ لِلْحَقِّ ناصِراً، وَ عِنْدَ الْبَلآءِ صابِراً، وَ لِلدّینِ کالِئاً، وَ عَنْ حَوْزَتِهِ مُرامِیاً، تَحُوطُ الْهُدی وَ تَنْصُرُهُ، وَ تَبْسُطُ الْعَدْلَ وَ تَنْشُرُهُ، وَ تَنْصُرُ الدّینَ وَ تُظْهِرُهُ، وَ تَکُفُّ الْعابِثَ وَ تَزْجُرُهُ، وَ تَأْخُذُ لِلدَّنِیِّ مِنَ الشَّریفِ، وَ تُساوی فِی الْحُکْمِ بَیْنَ الْقَوِیِّ وَ الضَّعیفِ، کُنْتَ رَبیعَ الاَیْتامِ، وَ عِصْمَةَ الاَنامِ، وَ عِزَّ الاِسْلامِ، وَ مَعْدِنَ الاَحْکامِ، وَ حَلیفَ الاِنْعامِ، سالِکاً طَرآئِقَ جَدِّکَ وَ أَبیکَ، مُشْبِهاً فِی الْوَصِیَّةِ لاَِخیکَ، وَفِیَّ الذِّمَمِ، رَضِیَّ الشِّیَمِ، ظاهِرَ الْکَرَمِ، مُتَهَجِّداً فِی الظُّلَمِ، قَویمَ الطَّرآئِقِ، کَریمَ الْخَلائِقِ، عَظیمَ السَّوابِقِ،

شَريفَ النَّسَبِ، مُنيفَ الْحَسَبِ، رَفيعَ الرُّتَبِ، كَثيرَ الْمَناقِبِ، مَحْمُودَ الضَّرآئِبِ، جَزيلَ الْمَواهِبِ، حَليمٌ رَشيدٌ مُنيبٌ، جَوادٌ عَليمٌ شَديدٌ، إمامٌ شَهيدٌ، أَوّاهٌ مُنيبٌ، حَبيبٌ مَهيبٌ، كُنْتَ لِلرَّسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ الِهِ وَلَداً، وَ لِلْقُرْءانِ سَنَداً مُنْقِذاً:خل وَ لِلْاُ مَّةِ عَضُداً، وَ فِي الطّاعَةِ مُجْتَهِداً، حافِظاً لِلْعَهْدِ وَالْميثاقِ، ناكِباً عَنْ سُبُلِ الْفُسّاقِ و:خل باذِلاً لِلْمَجْهُودِ، طَويلَ الرُّكُوعِ وَ السُّجُودِ، زاهِداً فِي الدُّنْيا زُهْدَ الرّاحِلِ عَنْها، ناظِراً إلَيْها بِعَيْنِ الْمُسْتَوْحِشينَ مِنْها، امالُكَ عَنْها مَكْفُوفَةٌ، وَ هِمَّتُكَ عَنْ زينَتِها مَصْرُوفَةٌ، وَ أَلْحاظُكَ عَنْ بَهْجَتِها مَطْرُوفَةٌ، وَ رَغْبَتُكَ فِي الْاخِرَةِ مَعْرُوفَةٌ، حَتّى إذَا الْجَوْرُ مَدَّ باعَهُ، وَ أَسْفَرَ الظُّلْمُ قِناعَهُ، وَ دَعَا الْغَيُّ أَتْباعَهُ، وَ أَنْتَ فِي حَرَمِ جَدِّكَ قاطِنٌ، وَ لِلظّالِمينَ مُبايِنٌ، جَليسُ الْبَيْتِ وَ الْمِحْرابِ، مُعْتَزِلٌ عَنِ اللَّذّاتِ وَ الشَّهَواتِ، تُنْكِرُ الْمُنْكَرَ بِقَلْبِكَ وَ لِسانِكَ، عَلى حَسَبِ طاقَتِكَ وَ إمْكانِكَ، ثُمَّ اقْتَضاكَ الْعِلْمُ لِلْاِنْكارِ، وَ لَزِمَكَ أَلْزَمَكَ:ظ أَنْ تُجاهِدَ الْفُجّارَ، فَسِرْتَ في أَوْلادِكَ وَ أَهاليكَ،یاری گر حق بودی، در هنگام بلاء شکیبا و صابر، حافظ و مراقب دین، و مدافع حریم آئین بودی،(طریق) هدایت را حفظ نموده یاری مینمودی، عدل و داد را گسترش داده و وسعت می بخشیدی، دین و آئینِ الهی رایاری نموده آشکارمی نمودی، یاوه گویان را (ازادامه راه) بازداشته جلوگیری میکردی، حقّ ضعیف را از قوی باز میستاندی، در قضاوت و داوری بین ضعیف و قوی برابر حُکم مینمودی، تو بهار سر سبز یتیمان بودی، نگاهبان و حافظ مردم بودی، مایه عزّت و سرافرازی اسلام، معدنِ احکام الهی، هم پیمان نیکی و احسان بودی، پوینده طریقه جدّ و پدرت و در سفارشات و وصایا همسانِ برادرت بودی، وفادار به پیمانها، دارای سجایایِ پسندیده، و باجود و کَرَم آشکار بودی، شب زنده دار (به عبادت) در دل شبهایِ تاریک، معتدل ومیانه رودرروشها،باسجایاواخلاقِ کریمانه،دارای سوابقِ باعظمتوارزشمند، دارای نَسَبِ شریف، وحَسَبِ والا، بادرجات ورتبه هایِ رفیع وعالی، مناقب وفضائلِ بسیار، سِرِشتهاو طبیعتهای مورد ستایش، و با عطایا و مواهبِ بزرگ بودی،حلیموصبور،هدایت شده،بازگشت کننده بسوی خدا، باجود و سخاوت ـ دانا ـ توانا و قاطع،پیشوای شهید،بسیارنالانوگریان در پیشگاه خداوند، محبوب و باهیبت بودی، تو برای پیامبر که درودخدابراووآل اوبادفرزند،و برای قرآن پشتوانهنجات دهنده،و برای امّتِ اسلام بازوی توانا، ودرطاعتِ حقّ کوشا بودی، توحافظِ عهد وپیمانِ الهی، دوری کننده ازطُرُقِ فاسقان بودی، و توآنچه درتوان داشتی (برای اِعلاءِکلمه حقّ) بذل نمودی، دارای رکوع و سجود طولانی بودی، تو مانند کسیکه ازدنیا رخت برخواهد بست ازآن روگردان بودی، و مانندکسانیکه ازدنیادروحشت وهراس بسر میبرند به آن نگاه میکردی، آرزوهایت از (تعلّق به) دنیا بازداشته شده، وهمّت وکوششت از زیوردنیا رو گردانده بود، دیدگانت ازبهجت و سروردنیابربسته، واشتیاقومِیلَت به آخرت شهره آفاق است، تا آنکه جور و ستم دستِ تعدّی دراز نمود، وظلم وسرکشی نقاب از چهره برکشید، وضلالت و گمراهی پیروان خویش را فرا خواند، با آنکه تو در حَرَمِ جدّت متوطّن بودی، و از ستمکاران فاصله گرفته بودی، و مُلازمِ منزل ومحرابِ عبادت بوده، واز لذّتها وشهوات دنیوی کناره گیربودی، وبرحسب طاقت وتوانَت مُنکَر راباقلب وزبانت انکارمی نمودی، پس ازآن علمودانشت اقتضای انکارِ آشکارنمود، و برتو لازم گشت لازم نمود بابدکاران رویاروی جهادکنی، بنابراین درمیان فرزندان و خانواده ات،وَ شيعَتِكَ وَ مَواليكَ وَ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ وَ الْبَيِّنَةِ، وَ دَعَوْتَ إلَى اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَ أَمَرْتَ بِإقامَةِ الْحُدُودِ، وَ الطّاعَةِ لِلْمَعْبُودِ، وَ نَهَيْتَ عَنِ الْخَبآئِثِ وَ الطُّغْيانِ، وَ واجَهُوكَ بِالظُّلْمِ وَ الْعُدْوانِ، فَجاهَدْتَهُمْ بَعْدَ الْايعازِ لَهُمْ الْايعادِ إلَيْهِمْ: خل، وَ تَأْكيدِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ، فَنَكَثُوا ذِمامَكَ وَ بَيْعَتَكَ، وَ أَسْخَطُوا رَبَّكَ وَ جَدَّكَ، وَ بَدَؤُوكَ بِالْحَرْبِ، فَثَبَتَّ لِلطَّعْنِ وَالضَّرْبِ، وَ طَحَنْتَ جُنُودَ الْفُجّارِ، وَاقْتَحَمْتَ قَسْطَلَ الْغُبارِ، مُجالِداً بِذِي الْفَقارِ، كَأَنَّكَ عَلِيٌّ الْمُخْتارُ، فَلَمّا رَأَوْكَ ثابِتَ الْجاشِ، غَيْرَ خآئِفٍ وَ لا خاشٍ، نَصَبُوا لَكَ غَوآئِلَ مَكْرِهِمْ، وَ قاتَلُوكَ بِكَيْدِهِمْ وَ شَرِّهِمْ، وَ أَمَرَ اللَّعينُ جُنُودَهُ، فَمَنَعُوكَ الْمآءَ وَ وُرُودَهُ، وَ ناجَزُوكَ الْقِتالَ، وَ عاجَلُوكَ النِّزالَ، وَ رَشَقُوكَ بِالسِّهامِ وَ النِّبالِ، وَ بَسَطُوا إلَيْكَ أَكُفَّ الْاِصْطِلامِ، وَ لَمْ يَرْعَوْا لَكَ ذِماماً، وَ لاراقَبُوا فيكَ أَثاماً، في قَتْلِهِمْ أَوْلِيآءَكَ، وَ نَهْبِهِمْ رِحالَكَ، وَ أَنْتَ مُقَدَّمٌ فِي الْهَبَواتِ، وَ مُحْتَمِلٌ لِلْاَذِيّاتِ، قَدْ عَجِبَتْ مِنْ صَبْرِكَ مَلآئِكَةُ السَّماواتِ، فَأَحْدَقُوا بِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهاتِ، وَ أَثْخَنُوكَ بِالْجِراحِ، وَ حالُوا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الرَّواحِ، وَ لَمْ يَبْقَ لَكَ ناصِرٌ، وَ أَنْتَ مُحْتَسِبٌ صابِرٌ، تَذُبُّ عَنْ نِسْوَتِكَ وَ أَوْلادِكَ، حَتّى نَكَسُوكَ عَنْ جَوادِكَ، فَهَوَيْتَ إلَى الْاَرْضِ

جَريحـاً، تَطَؤُكَ الْخُيُولُ بِحَوافِرِها، وَ تَعْلُوكَ الطُّغاةُ بِبَواتِرِها، قَدْ رَشَحَ لِلْمَوْتِ جَبينُكَ، وَ اخْتَلَفَتْ بِالاِنْقِباضِ وَ الاِنْبِساطِ شِمالُكَ وَ يَمينُكَ، تُديرُ طَرْفاً خَفِيّاً إِلى رَحْلِكَ وَ بَيْتِكَ، وَ قَدْ شُغِلْتَ بِنَفْسِكَ عَنْ وُلْدِكَ وَ أَهاليكَ، وَ أَسْرَعَ فَرَسُكَ شارِداً، إِلى خِيامِكَ قاصِداً، مُحَمْحِماً باكِياً، فَلَمّا رَأَيْنَ النِّساءُ جَوادَكَ مَخْزِيّاً،وپيروان ودوستانت روانه شدى، وحقّوبرهان را آشكارنمودى، وباحكمت وپندواندرزِ نيكو (مردم را) بسويِ خدا فراخواندى، وبه برپاداريِ حدودِ الهى، و طاعتِ معبود امر نمودى، و از پليدى ها و سركشى نهى فرمودى، ولى آنهابه ستم ودشمنى رويارويِ تو قرار گرفتند، پس تو نيزباآنان به جهاد برخاستى پس ازآنكه(حقّ را)به آنان گوشزد نمودى آنها رابه عذابِ الهى تهديد نمودى، و حجّت را بر آنها مؤكّد فرمودى، ولى عهد و پيمان وبيعت تو را شكستند،و پروردگار تو جدّت را بخشم آوردند و با تو ستيز آغازيدند، پس توبه جهت زدوخورد و پيكار استوار شدى، ولشكريان فاجر راخورد و آسيا نمودى، ودرگرد وغُبارِ نبرد فرو رفتى، وچنان با ذوالفقار جنگيدى، كه گويا علىّ مرتضى هستى، پس چون تورابا قلبى مطمئن، بدون ترس وهراس يافتند،شرورمكروحيله شان رابرتوبرافراشتندوازدرنيرنگ وفسادباتو قتال نمودند، وآن ملعون لشكريانش رافرمان داد، تاتورا ازآبواستفاده آن منع نمودند،وباتوقتال نمودند، وبه جنگومبارزه باتوشتافتند، وتيرهاوخدنگهابسوى توپرتاب نمودند، وبراى استيصال وناچار نمودن تو دست دراز كردند، و حُرمتى براى تومراعات نكردند، وازهيچ گناهى درموردتوخوددارى ننمودند، چه دركشتن آنهادوستانت را، و چه درغارت اثاثيه خيمه هايت، (بارى)تودرگرد وغُبارهاى جنگ پيش تاختى، وآزارواذيّتهاى فراوانى تحمّل نمودى، آنچنانكه فرشتگانِ آسمانها ازصبر و شكيبائى توبه شگفت آمدند،پس دشمنان از همه طرف به تو هجوم آوردند، و تورا به سبب زخم ها و جراحتها ناتوان نمودند، و راه خلاص ورفتن برتو بستند، تاآنكه هيچ ياورى برايت نماند، ولى توحسابگر(عمل خويش براى خدا)و صبوربودى، اززنان وفرزندانت دفاع وحمايت مينمودى، تاآنكه توراز اسبِ سوارى ات سرنگون نمودند، پس بابدن مجروح برزمين سقوط كردى، درحاليكه اسبها تورابا سُم هاى خويش كوبيدند،وسركشان باشمشيرهاى تيزشان برفرازت شدند، پيشانيِ تو به عرقِ مرگ مرطوب شد، و دستانِ چپ و راستت به باز و بسته شدن در حركت بود، پس گوشه نظرى به جانب خِيام و حَرَمَت گرداندى، در حاليكه از زنان و فرزندانت(روگردانده)به خويش مشغول بودى، اسبِ سوارى ات با حال نفرت شتافت، شيهه كشان و گريان، بجانبِ خيمه ها رو نمود، پس چون بانوانِ حَرَم اسبِ تيز پاى تو را خوار و زبون بديدند،وَ نَظَرْنَ سَرْجَكَ عَلَيْهِ مَلْوِيّاً، بَرَزْنَ مِنَ الْخُدُورِ، ناشِراتِ الشُّعُورِ عَلَى الْخُدُودِ، لاطِماتِ الْوُجُوهِ سافِراتٍ، وَ بِالْعَويلِ داعِياتٍ، وَ بَعْدَالْعِزِّ مُذَلَّلاتٍ، وَ إِلى مَصْرَعِكَ مُبادِراتٍ، وَ الشِّمْرُ جالِسٌ عَلى صَدْرِكَ، وَ مُولِغٌ سَيْفَهُ عَلى نَحْرِكَ، قابِضٌ عَلى شَيْبَتِكَ بِيَدِهِ، ذابِحٌ لَكَ بِمُهَنَّدِهِ، قَدْ سَكَنَتْ حَواسُّكَ، وَ خَفِيَتْ أَنْفاسُكَ، وَ رُفِعَ عَلَى الْقَناةِ رَأْسُكَ، وَ سُبِيَ أَهْلُكَ كَالْعَبيدِ، وَ صُفِّدُوا فِي الْحَديدِ، فَوْقَ أَقْتابِ الْمَطِيّاتِ، تَلْفَحُ وُجُوهَهُمْ حَرُّ الْهاجِراتِ، يُساقُونَ فِي الْبَرارى وَالْفَلَواتِ، أَيْديهِمْ مَغْلُولَةٌ إِلَى الأَعْناقِ، يُطافُ بِهِمْ فِي الأَسْواقِ، فَالْوَيْلُ لِلْعُصاةِ الْفُسّاقِ، لَقَدْ قَتَلُوا بِقَتْلِكَ الإِسْلامَ، وَ عَطَّلُوا الصَّلوةَ وَ الصِّيامَ، وَ نَقَضُوا السُّنَنَ وَ الأَحْكامَ، وَ هَدَمُوا قَواعِدَ الإيمانِ، وَ حَرَّفُوا اياتِ الْقُرْءانِ، وَ هَمْلَجُوا فِى الْبَغْيِ وَالْعُدْوانِ، لَقَدْ أَصْبَحَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِوَ الِهِ مَوْتُوراً، وَ عادَ كِتابُ اللهِ عَزَّوَجَلَّ مَهْجُوراً، وَ غُودِرَ الْحَقُّ إِذْ قُهِرْتَ مَقْهُوراً، وَ فُقِدَ بِفَقْدِكَ التَّكْبيرُ وَالتَّهْليلُ، وَالتَّحْريمُ وَالتَّحْليلُ، وَالتَّنْزيلُ وَالتَّأْويلُ، وَ ظَهَرَ بَعْدَكَ التَّغْييرُ وَالتَّبْديلُ، وَ الإِلْحادُ وَالتَّعْطيلُ، وَ الأَهْواءُ وَ الأَضاليلُ، وَ الْفِتَنُ وَ الأَباطيلُ، فَقامَ ناعيكَ عِنْدَ قَبْرِ جَدِّكَ الرَّسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ الِهِ، فَنَعاكَ إِلَيْهِ بِالدَّمْعِ الْهَطُولِ، قائِلاً يا رَسُولَ اللهِ قُتِلَ سِبْطُكَ وَ فَتاكَ، وَ اسْتُبيحَ أَهْلُكَ وَ حِماكَ، وَ سُبِيَتْ بَعْدَكَ ذَراريكَ، وَ وَقَعَ الْمَحْذُورُ بِعِتْرَتِكَ وَ ذَويكَ، فَانْزَعَجَ الرَّسُولُ، وَ بَكى قَلْبُهُ الْمَهُولُ، وَ عَزّاهُ بِكَ الْمَلائِكَةُ وَ الأَنْبِياءُ، وَ فُجِعَتْ بِكَ أُمُّكَ الزَّهْراءُ، وَ اخْتَلَفَتْ جُنُودُ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ، تُعَزّى أَباكَ أَميرَالْمُؤْمِنينَ، وَ أُقيمَتْ لَكَ الْمَاتِمُ فى أَعْلا عِلِّيّينَ،و زينِ تورابراو واژگونه يافتند، ازپسِ پرده ها(ى خيمه) خارج شدند،درحاليكه گيسوان برگونه هاپراكنده نمودند، بر صورت ها طپانچه مى زدندو نقاب ازچهره هاافكنده بودند، وبصداى بلندشيون ميزدند،وازاوجِ عزّت به حضيض ذلّت درافتاده بودند،وبه سويِ قتلگاه تو مى شتافتند، درهمان حال شِمرِملعون برسينه مباركت نشسته،وشمشيرخويش رابرگلويت سيراب مينمود، بادستى مَحاسنِ

شريفت را درمُشت ميفِشرد،(وبادست ديگر)باتيغِ آخته اش سراز بدنت جدامى كرد، تمامِ اعضاوحواسّت ازحركت ايستاد، نَفَسهاىِ مبـاركت درسينه پنهـان شـد،وسـرِمقدّست برنيزه بالارفت، اهلوعيـالت چون بردِگـان بـه اسـيرى رفتنـد، ودرغُـل وزنجيرآهنين برفرازجهازِشتران دربندشدنـد، گرماى (آفتابِ) نيمروز چهره هاشان مى سوزانـد، درصحراها وبيابانها كشيده ميشدند، دستانشان به گَرِدَنهازنجيرشـده،درميان بازارهـا گردانـده ميشدنـد،ايـواى برايـن سـركشان گناهكـار!،چـه اينكـه باكُشـتنِ تواسـلام را كُشـتند، ونمازوروزه(خـدا)رابـدون ياوررهانمودنـد،وسُـنّتهاواحكام(دين) راازبين برده شكستند، و پايه هاىِ ايمان را منهـدم نمودند، و آياتِ قرآن را تحريف كرده، در (وادى)جنايت وعـداوت پيش تاختنـد، براستى رسولِ خـدا «كه درودخـدابراو وآل اوباد» (با شـهادتِ تو) تنهامانـد!(يامظلومواقع شـد)، وكتاب خداوندِعزّوجلّ مَتروك گرديد، وآنگاه كه تومقهورومغلوب گشتى، حقّ وحقيقت موردِخيانت واقع شـد، وبه فقـدانِ توتكبيرخـداوكلمه توحيد، حراموحلالِ دين، وتنزيل وتأويلِ قرآن جملگى ازبين رفت، و پس ازتو تغييروتبديلِ (احكـام)، كفرو اِلحاد وبى سرپرستىِ دين، هويوهوس هاوگمراهيها، فتنه هاوباطلهاجملگى (برصـفحه روزگار) ظاهرشـد، پس پيكِ مرگ نزدِ قبرِجـدّت رسول خـدا «كه رحمتِ بى پايـانِ خداونـدى براووآلِ اوبـاد» ايسـتاد، وبااشـكِ ريزان خـبرِمرگِ توراباوى داد، واينگونه گفت كه: اى رسولِ خـدا! دخترزاده جوانمردت شـهيد شـد، خانـدان وحَريمَت مُباح گرديد، پس ازتو فرزندانت به اسيرى رفتنـد، و وقـايع نـاگوارى به عـترت وخـانواده اتواردشـد، پس(از شـنيدنِ اين خـبر) رسـول خـدا مضـطرب وپريشـان گرديـد، و قلبِ هراسـناكَش بگريست، وفرشـتگان وانبياء (بخاطـرِ مصـيبتِ تو) او راتسـليت وتعـزيت گفـتند، و مادرت زهـراء (ازانـدوهِ مصيبتِ تو) دردنـاك شـد، و دسـته هاىِ ملائكه مقـرّبين در آمـد و شـد بودند، پـدرت اميرمؤمنـان راتعزيت ميگفتند، مجالسِ ماتم وسوگوارى براىِ تو در اعلاءعلّيّين برپـا شـد،وَ لَطَمَتْ عَلَيْكَ الْحُورُ الْعينُ، وَ بَكَتِ السَّمآءُ وَ سُكّانُها، وَ الْجِنانُ وَ خُزّانُها، وَ الْهِضابُ وَ أَقْطارُها، وَ الْبِحارُ وَ حيتانُها، وَ مَكَّةُ وَ بُنْيانُها،:خل وَ الْجِنانُ وَ وِلْدانُها، وَ الْبَيْتُ وَ الْمَقامُ، وَ الْمَشْعَرُ الْحَرامُ، وَ الْحِلُّ وَ الْإِحْرامُ، اَللّـهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هـذَا الْمَكانِ الْمُنيفِ، صَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ ال مُحَمَّد، وَاحْشُرْنى فى زُمْرَتِهِمْ، وَ أَدْخِلْنِى الْجَنَّةَ بِشَفاعَتِهِمْ، اَللّهُمَّ إِنّى أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يا أَسْرَعَ الْحاسِبينَ، وَ ياأَكْرَمَ الاْكْرَمينَ، وَ ياأَحْكَمَ الْحاكِمينَ، بِمُحَمَّدخاتَمِ النَّبِيّينَ، رَسُولِكَ إِلَى الْعالَمينَ أَجْمَعينَ، وَ بِأَخيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الاْنْزَعِ الْبَطينِ، الْعالِمِ الْمَكينِ، عَلِيّ أَميرِالْمُؤْمِنينَ، وَ بِفاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسآءِ الْعالَمينَ، وَ بِالْحَسَنِ الزَّكِيِّ عِصْمَةِ الْمُتَّقينَ، وَ بِأَبى عَبْدِاللهِ الْحُسَيْنِ أَكْرَمِ الْمُسْتَشْهَدينَ، وَ بِأَوْلادِهِ الْمَقْتُولينَ، وَ بِعِتْرَتِهِ الْمَظْلُومينَ، وَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدينَ، وَ بِمُحَمَّدِ بْن عَلِيّ قِبْلَةِ الاْوّابينَ، وَ جَعْفَر بْنِ مُحَمَّد أَصْدَقِ الصّادِقينَ، وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَر مُظْهِرِ الْبَراهينِ، وَ عَلِيِّ بْنِ مُوسى ناصِرِالدّينِ، وَ مُحَمَّدِبْنِ عَلِيّ قُدْوَةِ الْمُهْتَدينَ، وَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّد أَزْهَدِ الزّاهِدينَ، وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيّ وارِثِ الْمُسْتَخْلَفينَ، وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعينَ، أَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدوَالِ مُحَمَّدالصّادِقينَ الاْبَرّينَ، ال طه وَ يس، وَ أَنْ تَجْعَلَنى فِى الْقِيامَةِ مِنَ الاْمِنينَ الْمُطْمَئِنّينَ، الْفآئِزينَ الْفَرِحينَ الْمُسْتَبْشِرينَ، اَللّهُمَّ اكْتُبْنى فِى الْمُسْلِمينَ، وَ أَلْحِقْنى بِالصّالِحينَ، وَاجْعَلْ لى لِسانَ صِدْق فِى الاْخِرينَ، وَانْصُرْنى عَلَى الْباغينَ،وَاكْفِنى كَيْدَ الْحاسِدينَ، وَاصْرِفْ عَنّى مَكْرَ الْماكِرينَ، وَاقْبِضْ عَنّى أَيْدِىَ الظّالِمينَ، وَاجْمَعْ بَيْنى وَ بَيْنَ السّادَةِ الْمَيامينِ فى أَعْلا عِلِّيّينَ،و حورالعين به جهت تـو به سـر و صورت زدند، (در عزاىِ تو) آسـمان و ساكنانش، بهشت ها و نگـهبانانش، كوه ها و كوهپايه ها، دريا ها و ماهيانش، شهرمكّه و پايه هايش، فردوس ها و جوانانش، خانه كعبه و مقام ابراهيم، و مشـعرالحرام، و حلّ و حَرَم جملـگى گريسـتند، بار خـدايا! به حُرمتِ اين مكـانِ رفيع، بر محمّـد و آلِ او رحـمت فرست، و مرا در زمره آنـان محشور فرمـا، و به شـفـاعت و وسـاطتِ آنهـا مرا داخلِ بهشـت گردان، بار خـدايا! من به تو توسّل مى جويم اى سـريعـترينِ حسابگران، و اى بخشــنده ترينِ كَـريمان، و اى فرمانـرواى حـاكمان، به (حقِّ) محمّـد آخرينِ پيـامبران، و فرسـتاده تو بسوىِ تمـامِ جهـان ها، و به (حقِّ) برادرش و پسـرعمويش آن بلنـد پيشانىِ ميان پُر، آن دانشمندِ عالى مرتبه، يعنى علىّ فرمانـرواىِ مؤمنان، و به (حقِّ) فاطمه سـروَرِ بانوانِ جهانيان، و به (حقِّ) حسـنِ مجتبى كه پاك و مبرّا و پناهگـاه مُتّقين اسـت، و به (حقِّ) أبى عبدالله الحسين گـراميترينِ شهداء، و به (حقِّ) فرزنـدانِ مقتولش، و خانـواده مظلومش، و به (حقّ) على بن الحسـين زيورِ عابدان، و به محمّد بن علـى قبـله توبه كنندگان، و جعفر بن محمّد راسـتگـوترينِ صادقان، و موسى بن

جعفر آشکار کننده دلائل و براهین، و علی بن موسی یاورِ دین، و محمّد بن علی اُسوه و الگوی هدایت شوندگان، و علی بن محمّد زاهدترینِ پارسایان، و حسن بن علی وارثِ جانشینان، و حُجّتِ خدا بر تمامِ آفریدگان، اینکه درود فرستی بر محمّد و آلِ او، آن راستگویانِ نیکوکار، همان آلِ طه و یس، و اینکه مرا در قیامت از کسانی قرار دهی که (از عذابِ تو) ایمن و با آرامشِ خاطر و رستگار و مسرور و بشارت یافته اند، بارخدایا! (نامِ) مرا در زُمره مسلمین نگاشته، و مرا به صالحین ملحق فرما، و نامِ مرا بر زبان اُمّتهای آتیه نیکو قرار ده، و مرا بر علیه ظالمین یاری ده، و از مکرِ حسودان حفظ فرما، و (نیز) حیله حیله گران را از من برگردان، و دست ستمکاران را از من (دور) نگهدار، و بینِ من و آن سرورانِ با میمنت در اعلاعلیّین جمع بفرما،مَعَ الَّذینَ أَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ مِنَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَالشُّهَداآءِ وَالصّالِحینَ، بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمینَ، أَللّهُمَّ إِنّی اُقْسِمُ عَلَیْکَ بِنَبِیِّکَ الْمَعْصُوم، وَ بِحُکْمِکَ الْمَحْتُوم، وَنَهْیِکَ الْمَکْتُوم، وَ بِهذَا الْقَبْرِ الْمَلْمُوم، الْمُوَسَّدِ فی کَنَفِهِ الْإِمامُ الْمَعْصُومُ، الْمَقْتُولُ الْمَظْلُومُ، أَنْ تَکْشِفَ ما بی مِنَ الْغُمُوم، وَ تَصْرِفَ عَنّی شَرَّ الْقَدَرِ الْمَحْتُوم، وَ تُجیرَنی مِنَ النّارِ ذات السَّمُوم، أَللّهُمَّ جَلِّلْنی بِنِعْمَتِکَ، وَ رَضِّنی بِقَسْمِکَ، وَ تَغَمَّدْنی بِجُودِکَ وَ کَرَمِکَ، وَ باعِدْنی مِنْ مَکْرِکَ وَ نِقْمَتِکَ، أَللّهُمَّ اعْصِمْنی مِنَ الزَّلَلِ، وَ سَدِّدْنی فِی الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، وَافْسَحْ لی فی مُدَّةِ الْاَجَلِ، وَ أَعْفِنی مِنَ الْاَوْجاعِ وَالْعِلَلِ، وَ بَلِّغْنی بِمَوالِیَّ وَ بِفَضْلِکَ أَفْضَلَ الْاَمَلِ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ ال مُحَمَّد وَاقْبَلْ تَوْبَتی، وَارْحَمْ عَبْرَتی، وَ أَقِلْنی عَثْرَتی، وَ نَفِّسْ کُرْبَتی، وَاغْفِرْلی خَطیئَتی، وَ أَصْلِحْ لی فی ذُرِّیَّتی، أَللّهُمَّ لاتَدَعْ لی فی هذَاالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّم، وَالْمَحَلِّ الْمُکَرَّم ذَنْباً إِلاّ غَفَرْتَهُ، وَ لاعَیْباً إِلاّ سَتَرْتَهُ، وَ لاغَمّاً إِلاّ کَشَفْتَهُ، وَ لارِزْقاً إِلاّ بَسَطْتَهُ، وَ لاجاهاً إِلاّ عَمَرْتَهُ، وَ لافَساداً إِلاّ أَصْلَحْتَهُ، وَ لاأَمَلاً إِلاّ بَلَّغْتَهُ، وَ لادُعآءً إِلاّ أَجَبْتَهُ، وَ لامَضیقاً إِلاّ فَرَّجْتَهُ، وَ لاشَمْلا إِلاّ جَمَعْتَهُ، وَ لاأَمْراً إِلاّ أَتْمَمْتَهُ، وَ لامالا إِلاّ کَثَّرْتَهُ، وَ لاخُلْقاً إِلاّ حَسَّنْتَهُ، وَ لاإِنْفاقاً إِلاّ أَخْلَفْتَهُ، وَ لاحالا إِلاّ عَمَرْتَهُ، وَ لاحَسُوداً إِلاّ قَمَعْتَهُ، وَ لاعَدُوّاً إِلاّ أَرْدَیْتَهُ، وَ لاشَرّاً إِلاّ کَفَیْتَهُ، وَ لامَرَضاً إِلاّ شَفَیْتَهُ، وَ لابَعیداً إِلاّ أَدْنَیْتَهُ، وَ لاشَعَثاً إِلاّ لَمَمْتَهُ، وَ لا سُؤالا سُؤْلا:ظ إِلاّ أَعْطَیْتَهُ، أَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ خَیْرَ الْعاجِلَةِ، وَ ثَوابَ الْآجِلَةِ، أَللّهُمَّ أَغْنِنی بِحَلالِکَ عَنِ الْحَرام، وَ بِفَضْلِکَ عَنْ جَمیعِ الْاَنام، أَللّهُمَّ إِنّی أَسْئَلُکَ عِلْماً نافِعاً،همراه باکسانیکه برآنها اِنعام فرمودی یعنی پیامبران، وراستگویانِ درعملو گفتاروشهداء و نیکویان، به رحمتت ای مهربانترینِ مهربانان، بارخدایا! تورا سوگند میدهم به حقّ پیامبرِ معصومت، و به حقّ حُکمِ حتمی و قطعی ات، و به حقّ نهیِ پنهانی ات، و بحقّ این آرامگاهی که (مردم از هرطرف به جهت زیارت) بر او گِرد می آیند، واین امامِ معصومِ مقتولِ مظلوم در جانبِ آن تکیه زده، اینکه غم و غصّه ها را از من برطرف فرمائی، و شُرورِ قضا و قَدَرِ حتمی را از من برگردانی، و مرا از آتش(عذابت) که دارای بادهای سوزان است پناه دهی (و نگاهداری)، بارخدایا! مرا با نعمت خود بپوشان (یا بزرگ گردان)، و به عطایای خود راضی وخوشحال فرما، وبه جود و کَرَمَت مرا بپوشان، و از مکر و انتقام خود دورَم ساز، بارخدایا مرا از لغزش و خطا حفظ فرما، و در گفتاروکردار به راه صحیح هدایتم فرما، و در مدّت زندگی ام وسعت ده، و مرا از دردها و بیماریها عافیت بخش، ومرابه موالیوسرورانم برسانوبه فضل(وکَرَم) خویش مرابه بالاترینِ آرزوها نائل فرما، بارخدایا برمحمّد و آلِ او رحمت فرست و توبه مرا قبول فرما، و بر اشکِ چشمم ترحّم نما، و لغزش مرا چشم پوشی فرما، و حُزن واندوه مرا زائل کن، و گناهم را برمن ببخشای، و خاندان و نسلِ مرا برایم اصلاح فرما، بارخدایا در این مشهدِوالامقام و در این محلّ گرامی، برایم وامگُذار گناهی را مگرآنکه ببخشی، و نه عیبی را مگر آنکه مستورنمائی، و نه غم وغصّه ای را مگربرطرف فرمائی، و نه رزقی را مگر گسترش دهی، ونه قدر و منزلتی را مگر باقی بداری، ونه فسادی را مگر اصلاح فرمائی، ونه آرزوئی را مگرنائل کنی، ونه دعائی را مگر اجابت فرمائی، ونه تنگنائی را مگر بگشائی، ونه امور مُتشتّتی را مگر جمع و برقرار نمائی، ونه امری را مگر تمام فرمائی، ونه مالی را مگر فراوانی بخشی، ونه خُلق وصفتی را مگرنیکوگردانی، ونه انفاقی را مگرجایگزین فرمائی، ونه حالی را مگر آباد فرمائی، ونه حسودی را مگر ذلیل نمائی، ونه دشمنی را مگر هلاک گردانی، ونه شرّی را مگر منع فرمائی، ونه بیماریی رامگرشفابخشی، ونه(امرِ)دوری را مگر نزدیک فرمائی(ودردسترسم قراردهی)، ونه تفرّقواختلالی رامگرجمع (و اصلاح)نمائی، ونه خواهشی خواسته ای را مگر عطا فرمائی، بارخدایا! من از تودرخواست میکنم خیرِ دنیا و ثوابِ

آخرت را، بارخدايا! مرا به سبب حلالـت از حرام مستغنی کن، وبه فضـل و احسـانـت از جميع خلق بی نيـاز فرمـا، بارخـدايا! از تو درخواست ميکنم دانشـی مفيـد،وَ قَلْبـاً خاشِـعاً، وَ يَقيناً شافِياً، وَ عَمَلا زاكِياً، وَ صَبْراً جَميلا، وَ أَجْراً جَزيلا، أَللّهُمَّ ارْزُقْنی شُـكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَ زِدْ فی إِحْسانِـكَ وَ كَرَمِـكَ إِلَيَّ، وَاجْعَـلْ قَوْلی فِی النّاسِ مَسْـمُوعاً، وَ عَمَلی عِنْـدَكَ مَرْفُوعاً، وَ أَثَری فِی الْخَيْراتِ مَتْبُوعاً، وَ عَدُوّی مَقْمُوعاً، أَللّـهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّدالاْخْيارِ، فی اناءِ اللَّيْلِ وَ أَطْرافِ النَّهارِ، وَاكْفِنی شَـرَّ الاْشْرارِ، وَ طَهِّرْنی مِنَ الـذُّنُوبِ وَ الاْوْزارِ، وَ أَجِرْنی مِنَ النّـارِ، وَ أَحِلَّنی دارَالْقَرارِ، وَ اغْفِرْلی وَ لِجَميـعِ إِخْوانی فيـكَ وَ أَخَـواتِیَ الْمُؤْمِنينَ وَ الْمُؤْمِنـاتِ، بِرَحْمَتِـكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ.پس از تمـام شـدن زيـارت، رو به قبله كن و دو ركعت نماز بجای آور به اين ترتيب كه در ركعت اول بعـد از حمد سوره انبيـاء، و در ركعت دوم بعـد از حمـد سوره حشـر را بخوان و آنگـاه در قنوت نمـاز بگو:لااِلهَ اِلاَّ اللهُ الْحَليمُ الْكَريمُ، لااِلهَ اِلاَّاللهُ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ، لااِلهَ اِلاَّاللهُ رَبُّ السَّماواتِ السَّبْعِ وَ الاْرَضـينَ السَّبْعِ، وَ ما فيهِنَّ وَ ما بَيْنَهُنَّ، خِلافاً لاَِعْدآئِهِ، وَ تَكْذيباً لِمَنْ عَدَلَ بِهِ، وَ إِقْراراً لِرُبُوبِيَّتِهِ، وَ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، الاْوَّلُ بِغَيْرِ أَوَّل، وَالاْخِرُ إِلی غَيْرِ اخِر، الظّـاهِرُ عَلی كُلِّ شَـیْء بِقُدْرَتِهِ، الْباطِنُ دُونَ كُلِّ شَیْء بِعِلْمِهِ وَ لُطْفِهِ، لا تَقِـفُ الْعُقُـولُ عَلی كُنْهِ عَظَمَتِهِ، وَ لاتُـدْرِكُ الاْوْهـامُ حَقيقَـةَ مـاهِيَّتِهِ، وَ لا تَتَصَوَّرُ الاْنْفُسُ مَعـانِیَ كَيْفِيَّتِهِ، مُطَّلِعاً عَلَی الضَّمـآئِرِ، عـارِفاً بِالسَّرآئِرِ، يَعْلَمُ خآئِنَةَ الاْعْيُنِ وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ، أَللّهُمَّ إِنّی أُشْـهِدُكَ عَلی تَصْـديقی رَسُولَكَ صَـلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَ الِهِ وَ إيمانی بِهِ،قلبی خاشع، يقينی سلامت بخش، عملی صالح و پاک، صبری زيبا، و اجری عظيم را، بارالها! شكر نعمتت برمن را روزيَم كن، و احسان و كَرَمَت برمن زياد فرما، و گفته مرا درميان مردم شـنوده نما، و عمل مرا به نزد خويش بالا بَر،و سنّت باقيمانـده مرا در امورِ خير مورد پيروی قرارده، و دشمنم را خوار و ذليل گردان، بارخدايا! بر محمّدوآلِ او كه نيكانند، درتمامی لحظات شبانه روز رحمت فرست، و مرا از شـرّ بَـدان محفوظ بـدار، و از (كثافاتِ) گناهان و سـنگينیِ وزر و وَبال پاك و مبرّا گردان، واز آتش (عـذابت) پناهم ده، و در سرای جاويـد واردفرمـا، و(گناهـانِ) مرا و تمـامی خواهران و برادران مؤمنِ مرا ببخشـای، به رحمتت ای مهربـانترين مهربانـان.ترجمه دعائی كه در قنوت نماز خوانـده می شود:هيـچ معبودی جز خداونـدِ شـكيبا و كريم نيست، هيچ خدائی جز خداونـدِ بزرگوار و عظيم نيست، هيـچ معبودی نيست جز خداونـدی كه پروردگـارِ آسـمانها و زمينهـای هفتگـانه و موجوداتی كه در آنها و ميان آنهاست می باشـد، (بـه ايـن توحيـد معتقـدم) برخلاـف دشـمنانِ حقّ، و بـه جهـت تكـذيب كسـانی كـه بـه خداونـد شـرك ورزيدنـد، و(به اين توحيدمعتقـدم) بخاطر اعتراف نمودن به ربوبيّت او، و خضوع و خشوع درمقابل عزّت و شـرافت وی، (اوست خـدائی كه) اوّل اسـت بـدون اوّل، و آخر است تـا بی نهـايت، به قـدرتش برتمـام اشـياء غلبه نمـوده، و به دانش و لطـف و مرحمتش در هرچيز نفوذ كرده، عقول بشـری برحقيقتِ بزرگی او مطّلع نخواهدشد، و اوهام و خيالات كنهِ ذات اورا درك نمی كند، ومعانیِ كيفيّتِ اورا هيچ ذهنی تصوّر نمی توانـدكرد، (اوست) مطّلع وآگاه بر باطنِ اشـخاص، و آشـنا به تمام امورِ پنهان، خيانت چشـمها و پنهانی دلها را خبردارد، بارخدايا! تورا گواه ميگيرم كه رسولت «صـلّی الله عليه و آله» را تصديق می كنم و به او ايمان دارم،وَ عِلْمی بِمَنْزِلَتِهِ، وَ إِنّی أَشْـهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذی نَطَقَتِ الْحِكْمَـةُ بِفَضْـلِهِ، وَ بَشَّرَتِ الاْـنْبِيـآءُ بِهِ، وَ دَعَتْ إِلَی الاْقْرارِ بِمـا جـآءَ بِهِ، وَ حَثَّتْ عَلی تَصْـديقِهِ، بِقَوْلِهِ تَعالی: «اَلَّذی يَجِـدُونَهُ مَكْتُوبـاً عِنْدَهُمْ فِی التَّوْريـةِ وَ الاِْنْجيـلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُحِـلُّ لَهُمُ الطَّيِّباتِ وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبائِثَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الاْغْلالَ الَّتی كانَتْ عَلَيْهِمْ»، فَصَلِّ عَلی مُحَمَّد رَسُولِكَ إِلَی الثَّقَلَيْنِ، وَ سَيِّدِ الاْنْبِيآءِ الْمُصْطَفَيْنَ، وَ عَلی أَخيهِ وَ ابْنِ عَمِّهِ، اللَّذَيْنِ لَمْ يُشْـرِكا بِـكَ طَرْفَـةَ عَيْنِ أَبَـداً، وَ عَلی فاطِمَـةَ الزَّهْرآءِ سَـيِّدَةِ نِسـآءِ الْعالَمينَ، وَ عَلی سَـيِّدَیْ شَـبابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ، صَلاةً خالِدَةَ الدَّوامِ، عَدَدَ قَطْرِ الرِّهامِ، وَ زِنَةَ الْجِبالِ وَ الاْكامِ، ما أَوْرَقَ السَّلامُ، وَ اخْتَلَفَ الضِّيآءُ وَ الظَّلامُ، وَ عَلی الِهِ الطّاهِرينَ، الاْئِمَّةِ الْمُهْتَدينَ، الذّآئِدينَ عَنِ الدّينِ، عَلِیّ وَ مُحَمَّد وَ جَعْفَر وَ مُوسی وَ عَلِیّ وَ مُحَمَّد وَ عَلِیّ وَالْحَسَنِ وَ الْحُجَّةِ الْقَوّامِ بِالْقِسْطِ، وَ سُلالَةِ السِّبْطِ، أَللّهُمَّ إِنّی أَسْـئَلُكَ بِحَقِّ هذَا الاِْمامِ فَرَجاً قَريباً، وَ صَبْراً جَميلا، وَ نَصْراً عَزيزاً، وَ غِنیً عَنِ الْخَلْقِ، وَ ثَباتاً فِی الْهُدی، وَ التَّوْفيقَ لِما تُحِبُّ وَ تَرْضی، وَ رِزْقاً واسِعاً حَلالا طَيِّباً، مَريئاً دارّاً سآئِغاً، فاضِلا مُفَضِّلا صَبّاً صَبّاً، مِنْ غَيْرِ كَدّ وَ لا نَكَد، وَ لا مِنَّة مِنْ أَحَد، وَ عافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلاء وَ سُـقْم وَ مَرَض، وَ الشُّكْرَ عَلَی الْعافِيَةِ وَ النَّعْمآءِ، وَ إِذا جآءَ الْمَوْتُ فَاقْبِضْـنا عَلی أَحْسَنِ ما يَكُونُ لَكَ طاعَـةً، عَلی ما أَمَرْتَنا

مُحافِظِينَ حَتّى تُؤَدِّيَنا إِلى جَنّاتِ النَّعيمِ، بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد، وَ أَوْحِشْنى مِنَ الدُّنْيا وَ انِسْنى بِالاْخِرَةِ،و آگاه به قدر و منزلتِ اويم، و براستى شهادت ميدهم كه اوست پيامبرى كه حكمت به فضيلت و برترىِ او سخن رانـد، و تمامى پيامبران(گذشته) بشارتِ(آمدنِ) اورا دادنـد، و (مردم را) به گرويدنِ به دين او دعوت نمودند، و برتصديقِ او برانگيختند، چنانچه خودت در قرآن ميفرمائى: «(او پيامبرى است) كه نام وى را در تورات و انجيلِ خودشان نگاشته مى يابند، او آنها را به نيكوئى امر مى كند و از زشتى نهى مى فرمايد، نعمتهاى پاك و طيّب را برايشان حلال و خبائث و پليديها را بر آنها حرام و ممنوع ميگرداند، و سنگينى و مشقّت هائى كه در اديان سابق چون زنجير برگردن آنها بود همه را برميدارد»، پس درود فرست بر محمّد فرستاده ات به سوى جنّ و انس، و سَروَرِ پيامبرانِ برگزيده، و بر برادرش و پسرعمويش، آنانى كه هيچگاه به قدرِ چشم برهم زدنى به تو شرك نورزيدند، و برفاطمه زهراء سَروَرِ تمامى زنان جهانيان، و بر دو آقاى جوانان اهل بهشت يعنى حسن و حسين، درودى جاويدان و هميشگى، بعدد قطرات بارانها، و همگونِ كوهها و تپه ها، تا آن زمان كه درخت «سلام» برگ ميدهد، و روشنى و تاريكىِ شبانه روز در رفت و آمدند، و برخاندانِ طاهرِ حسين، آن پيشوايان هدايت يافته، آنها كه از حريم دين و آئين دفاع نمودند، يعنى على و محمد و جعفر و موسى و على و محمد و على و حسن و حضرت حجّت، آنكه عدل و داد را برپا ميدارد و فرزندِ دخترزاده پيامبر است، بارخدايا! از تو درخواست ميكنم بحقّ اين امام بزرگوار، گشايشى نزديك را، و صبرى نيكو را، و پيروزى اى توأم با عزّت را، و بى نيازى از خلايق را، و دوام و استمرار در طريقِ هدايت را، و توفيق را بر آنچه تو دوست دارى و رضايت تو در آنست، و روزى اى را كه وسيع و حلال و پاك، و گوارا و ريزان و خوشگوار، فراوان و برتر و پى درپى باشد، بدون هيچ زحمت و مشقّتى، و خالى از هرگونه منّتى از اَحَدى، و (نيز درخواست ميكنم) تندرستى از هر بلاء و ناخوشى و بيمارى را، و شكرگزارى بر هرعافيت و نعمتى را، و هنگامى كه مرگ ما فرارسيد بر نيكوترين حالِ طاعت ما را قبض روح فرمائى، و در حالتى كه نگاهبانِ دستورات تو باشيم، تا آنكه ما را به بهشت هاى پُرنعمت برسانى، به رحمتت اى مهربانترينِ مهربانان، بارخدايا! بر محمّد و آل او رحمت فرست، و مرا از دنيا در وحشت و هراس قرار ده و به آخرت انيس فرما،فَإِنَّهُ لايُوحِشُ مِنَ الدُّنْيا إِلاّ خَوْفُكَ، وَ لايُؤْنِسُ بِالاْخِرَةِ إِلّا رَجآؤُكَ، أَللّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لاعَلَيْكَ، وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكى لامِنْكَ، فَصَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ الِهِ وَ أَعِنّى عَلى نَفْسِىَ الظّالِمَةِ الْعاصِيَةِ، وَ شَهْوَتِىَ الْغالِبَةِ، وَاخْتِمْ لى بِالْعافِيَةِ، أَللّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفارى إِيّاكَ وَ أَنَا مُصِرٌّ عَلى مانَهَيْتَ قِلَّةُ حَيآء، وَ تَرْكِىَ الاِسْتِغْفارَ مَعَ عِلْمى بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْييعٌ لِحَقِّ الرَّجآءِ، أَللّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبى تُؤْيِسُنى أَنْ أَرْجُوَكَ، وَ إِنَّ عِلْمى بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنى أَنْ أَخْشاكَ، فَصَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد، وَ صَدِّقْ رَجآئى لَكَ، وَ كَذِّبْ خَوْفى مِنْكَ، وَ كُنْ لى عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنّى بِكَ يا أَكْرَمَ الاَكْرَمينَ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد وَ أَيِّدْنى بِالْعِصْمَةِ، وَ أَنْطِقْ لِسانى بِالْحِكْمَةِ، وَ اجْعَلْنى مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلى ما ضَيَّعَهُ فى أَمْسِهِ، وَ لايَغْبَنُ حَظَّهُ فى يَوْمِهِ، وَ لا يَهُمُّ لِرِزْقِ غَدِهِ، أَللّهُمَّ إِنَّ الْغَنِىَّ مَنِ اسْتَغْنى بِكَ وَ افْتَقَرَ إِلَيْكَ، وَ الْفَقيرَ مَنِ اسْتَغْنى بِخَلْقِكَ عَنْكَ، فَصَلِّ عَلى مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد، وَ أَغْنِنى عَنْ خَلْقِكَ بِكَ، وَ اجْعَلْنى مِمَّنْ لا يَبْسُطُ كَفّاً إِلاّ إِلَيْكَ، أَللّهُمَّ إِنَّ الشَّقِىَّ مَنْ قَنَطَ وَ أَمامَهُ التَّوْبَةُ وَ وَرآءَهُ الرَّحْمَةُ، وَ إِنْ كُنْتُ ضَعيفَ الْعَمَلِ فَإِ نّى فى رَحْمَتِكَ قَوِىُّ الاَمَلِ، فَهَبْ لى ضَعْفَ عَمَلى لِقُوَّةِ أَمَلى، أَللّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنْ ما فى عِبادِكَ مَنْ هُوَ أَقْسى قَلْباً مِنّى وَ أَعْظَمُ مِنّى ذَنْباً، فَإِ نّى أَعْلَمُ أَنَّهُ لامَوْلى أَعْظَمُ مِنْكَ طَوْلا، وَ أَوْسَعُ رَحْمَةً وَ عَفْواً، فَيامَنْ هُوَ أَوْحَدُ فى رَحْمَتِهِ، إِغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدَ فى خَطيئَتِهِ، أَللّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنا فَعَصَيْنا، وَ نَهَيْتَ فَمَا انْتَهَيْنا، وَ ذَكَّرْتَ فَتَناسَيْنا، وَ بَصَّرْتَ فَتَعامَيْنا، وَ حَذَّرْتَ فَتَعَدَّيْنا، وَ ما كانَ ذلِكَ جَزآءَ إِحْسانِكَ إِلَيْنا،چراكه فقط خوف تو از دنيا وحشت زا است، و فقط اميد و دلبندى بتو به آخرت انس بخش است، بارالها! حجّت و دليل باتوست نه بر عليه تو، و شكايت و گلايه بايد به سوى تو باشد نه از تو، پس بر محمّد و آل او درود فرست و مرا برعليه نفس ستمكار و سركش خويش، و برشهوت غالبِ خودم يارى فرما، و پايان كارم رابا عافيت قرارده، بارخدايا! اين كم حيائىِ من است كه (ازطرفى) درخانه تو استغفار ميكنم و (از طرف ديگر) بر مناهىِ تو پافشارى ميورزم، چنانچه اگر استغفار نكنم با اينكه وسعت حلم تو را آگاهم، اين تباه نمودنِ حقّ اميدوارى است، بارالها! (كثرت) گناهانم

مرا از امیدواری به تو مأیوس میکند، و آگاهیم به وسعتِ رحمتِ تو مرا از ترس و هراسِ از تو بازمیدارد، پس بر محمّد و آلش رحمت فرما، و امید و دلبندیِ مرا بخودت پابرجا نما، و ترس و وحشتِ مرا از خودت تکذیب فرما، و برای من آنچنان باش که به تو حُسنِ ظنّ دارم، ای بخشنده ترینِ کریمان، بارخدایا! برمحمّد و آل او درود فرست و مرا به حفظ (از گناه) مؤیَّد فرما، و زبانم را به حکمت گویا فرما، و مرا از کسانی قرارده که بر تباهی های گذشته خویش نادِم و پشیمانند، و بهره خویش را اکنون ناقص و ضایع نکنند، و اهتمام بر روزی فردایِ خود ننمایند، بارالها! غنیّ آن کسی است که به سبب تو بی نیازی جوید و به سوی تو محتاج باشد، و فقیر و درمانده کسی است که از تو (روگردان شده) به جانب مخلوقت بی نیازی طلبد، پس رحمت نما بر محمّد و آل او، و مرا از خَلقِ خودت به سبب خودت بی نیاز فرما، و مرا چنان قرارده که هیچگاه دستی جز بسوی تو دراز نکنم، بارالها! بدبخت کسی است که با اینکه توبه و بازگشت فراراهِ او و رحمت تو پشتیبانِ اوست ناامید شود، اگرچه عملِ من ضعیف و سُست است لکن امیدِ رحمتِ تو در من قویّ است، پس ضعف عملِ مرا در قبال قوّت امیدم، برمن ببخشای، بارخدایا! اگرتو چنان دانی که درمیان بندگانت از من سنگدل تر و پرگناه تر نیست، (درعوض) من هم به یقین میدانم که هیچ مولا ـ و سرپرستی فضل و عطایش از تو بیشتر نیست، و رحمت و عفوش از تو وسیع تر نیست، پس ای کسی که در رحمت و مهربانی یگانه ای، ببخشای کسی را که در جُرم و گناهش تنها و یگانه نیست، بارخدایا! تو مارا امرفرمودی و ما سرپیچی نمودیم، و ما را بازداشتی ولی ما دست برنداشتیم، ما را یادآوری فرمودی ولی ما خود را به فراموشی زدیم، مارا بینا فرمودی و ما خودرا به کوری زدیم، تو مارا تهدید نمودی ولی ما از حدّ گذراندیم، (آری!) این در مقابل احسان تو برما پاداش نیکوئی نبود،وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِما أَعْلَنّا وَ أَخْفَینا، وَ أَخْبَرُ بِما نَأْتی وَ ما أَتَیْنا، فَصَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد وَ لاتُؤاخِذْنا بِما أَخْطَأْنا وَ نَسینا، وَ هَبْ لَنا حُقُوقَکَ لَدَیْنا، وَ أَتِمَّ إِحْسانَکَ إِلَیْنا، وَ أَسْبِلْ رَحْمَتَکَ عَلَیْنا، أَللّهُمَّ إِنّا نَتَوَسَّلُ إِلَیْکَ بِهذَا الصِّدّیقِ الْإِمامِ، وَ نَسْئَلُکَ بِالْحَقِّ الَّذی جَعَلْتَهُ لَهُ وَ لِجَدِّهِ رَسُولِکَ وَ لِأَبَوَیْهِ عَلِیّ وَ فاطِمَةَ، أَهْلِ بَیْتِ الرَّحْمَةِ، إِدْرارَ الرِّزْقِ الَّذی بِهِ قِوامُ حَیاتِنا، وَ صَلاحُ أَحْوالِ عِیالِنا، فَأَنْتَ الْکَریمُ الَّذی تُعْطی مِنْ سَعَةٍ، وَ تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ، وَ نَحْنُ نَسْئَلُکَ مِنَ الرِّزْقِ مایَکُونُ صَلاحاً لِلدُّنْیا، وَ بَلاغاً لِلْاخِرَةِ، أَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّد وَ الِ مُحَمَّد، وَ اغْفِرْلَنا وَ لِوالِدَیْنا، وَ لِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ، وَ الْمُسْلِمینَ وَ الْمُسْلِماتِ، الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ، وَ اتِنا فِی الدُّنْیاحَسَنَةً وَفِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ.پس از تمام شدن قنوت، رکوع و سجود و تشهّد و سلام نماز را انجام ده، پس چون تسبیح حضرت فاطمه زهراء(س) را خواندی، دو طرف صورت را بر خاک بگذار و چهل مرتبه این تسبیحات را بگو:سُبْحانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ للهِ وَ لاإِلهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَکْبَرُ.پس از تمام شدن تسبیحات، دعا کن و از خدا بخواه که تو را از گناهان نگهدارد و از عذاب خود نجات دهد و ببخشد و توفیق عمل نیک کرامت فرماید و اعمال تو را قبول نماید. سپس خود را به ضریح بچسبان و ببوس و بگو:زادَ اللهُ فی شَرَفِکُمْ، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ.سپس برای خود و والدین خود و هرکس که خواهی دعا کن.لیک تو به آنچه ما آشکار و پنهان نمودیم داناتری، و به اعمالی که بجا آورده و می آوریم آگاه تری، پس رحمت فرما بر محمّد و آلش و مارا برخطاها و فراموشی هامان مؤاخذه نفرما، و حقوق تو را (که ضایع نمودیم) برما ببخشا، و احسان و کَرَم خویش برما تمام فرما، و پرده رحمتت برما افکن، بارخدایا! ما به تو توسّل میجوئیم به سبب این امام راستگو، و از تو درخواست میکنیم به آن حقّ و حُرمَتی که برای او و جدِّ او رسول خودت و برای پدر و مادر او علی و فاطمه که اهل بیتِ رحمتند قراردادی، اینکه روزی خودت را که قوام زندگی ما به آن وابسته است، و نظام احوال عیال ما در گرو آنست، برما پیاپی فرو ریزی، چرا که توئی آن کریمی که از خزانه وسیعت عطا میکنی، و با قدرت و توانِ خویش (آنکه را بخواهی) محروم میکنی، و ما از تو رزقی را خواهانیم که برای دنیای ما موجب صلاح، و برای آخرت ما رسا و مایه کفاف باشد، بارخدایا! برمحمّد و آلش رحمت فرست، و ببخشای ما و والدین مارا، و جمیع مؤمنین و مؤمنات را، و تمام مسلمین و مسلمات را، چه آنان که در قید حیات اند و چه آنها که درگذشته اند، و در دنیا و آخرت به ما حسنه عطا فرما و ما را از عذاب آتش (دوزخ) حفظ فرما.ترجمه تسبیحات:خداوند را تسبیح و تمجید مینمایم، و تمامی ستایشها برای خدا است، و هیچ معبودی جزالله نیست،وخداوند ازهمه

موجودات بزرگ تراست (از آنکه توصیف شود).ترجمه جمله ای که بعد از نماز گفته می شود:خداوند در عزّت و شرفِ شما (اهل بیت) بیفزاید، و درود و رحمت و برکاتِ خداوند بر شما باد.

تعريف مركز القائمیة باصفهان للتحریات الکمبیوتریة

جاهِدُوا بِأَمْوالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فى سَبِيلِ اللَّهِ ذلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (التوبة/۴۱).

قالَ الإمامُ علیّ بْنُ موسَی الرِّضا – علَيهِ السَّلامُ: رَحِمَ اللّهُ عَبْداً أحْيَا أمْرَنَا... َ يَتَعَلَّمُ عُلُومَنَا وَ يُعَلِّمُهَا النَّاسَ؛ فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَاتَّبَعُونَا... (بَنادِرُ البِحار – فی تلخیص بحار الأنوار، للعلاّمة فيض الاسلام، ص ۱۵۹؛ عُيونُ أخبارِ الرِّضا(ع)، الشّيخ الصَّدوق، الباب۲۸، ج۱/ ص۳۰۷).

مؤسّس مُجتمَع "القائمیّة" الثّقافیّ بأصبَهانَ – إیرانَ: الشهید آیة الله "الشمس آبادی" – رَحِمَهُ اللهُ – کان أحداً من جَهابذة هذه المدینة، الذی قدِ اشتهَرَ بشَغفِهِ بأهل بَیت النبیّ (صلواتُ اللهِ علَیهِم) و لاسیَّما بحضرة الإمام علیّ بن موسَی الرِّضا (علیه السّلام) و بساحة صاحِب الزّمان (عَجَّلَ اللهُ تعالی فرجَهُ الشّریفَ)؛ و لهذا أسّس مع نظره و درایته، فی سَنَةِ ۱۳۴۰ الهجریّة الشمسیّة (=۱۳۸۰ الهجریّة القمریّة)، مؤسَّسةً و طریقةً لم یَنطفِئ مِصباحُها، بل تُتَّبَع بأقوَی و أحسَنِ مَوقِفٍ کلَّ یوم.

مرکز "القائمیّة" للتحرِّی الحاسوبیّ – بأصبَهانَ، إیرانَ – قد ابتدَأَ أنشِطتَهُ من سَنَةِ ۱۳۸۵ الهجریّة الشمسیّة (=۱۴۲۷ الهجریّة القمریّة) تحتَ عنایة سماحة آیة الله الحاجّ السیّد حسن الإمامیّ – دامَ عِزّهُ – و مع مساعَدَةِ جمعٍ من خِرّیجی الحوزات العلمیّة و طلاب الجوامع، باللیل و النهار، فی مجالاتٍ شتّی: دینیّة، ثقافیّة و علمیّة...

الأهداف: الدّفاع عن ساحة الشیعة و تبسیط ثَقافة الثَّقَلَین (کتاب الله و اهل البیت علیهِمُ السَّلامُ) و معارفهما، تعزیز دوافع الشَّباب و عموم الناس إلی التَّحَرِّی الأدَقّ للمسائل الدّینیّة، تخلیف المطالب النّافعة – مکانَ البلاتیثِ المبتذلة أو الرّدیئة – فی المحامیل (=الهواتف المنقولة) و الحواسیب (=الأجهزة الکمبیوتریّة)، تمهید أرضیّةٍ واسعةٍ جامعةٍ ثَقافیّةٍ علی أساس معارف القرآن و أهل البیت –علیهم السّلام – بباعث نشر المعارف، خدمات للمحققین و الطّلاّب، توسعة ثقافة القراءة و إغناء أوقات فراغة هُواةِ برامِج العلوم الإسلامیّة، إنالة المنابع اللازمة لتسهیل رفع الإبهام و الشّبُهات المنتشرة فی الجامعة، و...

- مِنها العَدالة الاجتماعیّة: التی یُمکِن نشرها و بثّها بالأجهزة الحدیثة متصاعدةً، علی أنّه یُمکِن تسریعُ إبراز المَرافِق و التسهیلاتِ – فی آکناف البلد – و نشرِ الثّقافةِ الاسلامیّة و الإیرانیّة – فی أنحاء العالَم – مِن جهةٍ اُخرَی.

- من الأنشطة الواسعة للمرکز:

الف) طبع و نشر عشراتِ عنوانِ کتبٍ، کتیبة، نشرة شهریّة، مع إقامة مسابقات القِراءة

ب) إنتاجُ مئات أجهزةٍ تحقیقیّة و مکتبیة، قابلة للتشغیل فی الحاسوب و المحمول

ج) إنتاج المَعارض ثّلاثیّةِ الأبعاد، المنظر الشامل (= بانوراما)، الرّسوم المتحرّکة و... الأماکن الدینیّة، السیاحیّة و...

د) إبداع الموقع الانترنتی "القائمیّة" www.Ghaemiyeh.com و عدّة مَواقِعَ اُخَرَ

ه) إنتاج المُنتَجات العرضیّة، الخَطابات و... للعرض فی القنوات القمریّة

و) الإطلاق و الدَّعم العلمیّ لنظام إجابة الأسئلة الشرعیّة، الاخلاقیّة و الاعتقادیّة (الهاتف: ۰۰۹۸۳۱۱۲۳۵۰۵۲۴)

ز) ترسیم النظام التلقائیّ و الیدویّ للبلوتوث، ویب کشک، و الرّسائل القصیرة SMS

ح) التعاون الفخریّ مع عشراتِ مراکزَ طبیعیّة و اعتباریّة، منها بیوت الآیات العِظام، الحوزات العلمیّة، الجوامع، الأماکن الدینیّة کمسجد جَمکرانَ و...

ط) إقامة المؤتمَرات، و تنفیذ مشروع "ما قبلَ المدرسة" الخاصّ بالأطفال و الأحداث المُشارِکین فی الجلسة

ى) إقامة دورات تعليميّة عموميّة و دورات تربية المربّى (حضوراً و افتراضاً) طيلة السَّنَة

المكتب الرّئيسىّ: إيران/أصبهان/ شارع "مسجد سيّد/ "ما بينَ شارع "پنج رَمَضان "ومُفترَق "وفائى/"بناية "القائميّة"

تاريخ التأسيس: ١٣٨٥ الهجريّة الشمسيّة (=١٤٢٧ الهجرية القمريّة)

رقم التسجيل: ٢٣٧٣

الهويّة الوطنيّة: ١٠٨٦٠١٥٢٠٢٦

الموقع: www.ghaemiyeh.com

البريد الالكترونى: Info@ghaemiyeh.com

المَتجَر الانترنتى: www.eslamshop.com

الهاتف: ٢٥-٢٣٥٧٠٢٣- (٠٠٩٨٣١١)

الفاكس: ٢٣٥٧٠٢٢ (٠٣١١)

مكتب طهرانَ ٨٨٣١٨٧٢٢ (٠٢١)

التِّجاريّة و المَبيعات ٠٩١٣٢٠٠٠١٠٩

امور المستخدمين ٢٣٣٣٠٤٥(٠٣١١)

ملاحَظة هامّة:

الميزانيّة الحاليّة لهذا المركز، شـَعبيّة، تبرّعيّة، غير حكوميّة، و غير ربحيّة، اقتُنِيَت باهتمام جمع من الخيّرين؛ لكنّها لا تُوافِى الحجمَ المتزايد و المتّسِعَ للامور الدّينيّة و العلميّة الحاليّة و مشاريع التوسعة الثّقافيّة؛ لهذا فقد ترجَّى هذا المركزُ صاحِبَ هذا البيتِ (المُسمَّى بالقائميّة) و مع ذلک، يرجو مِن جانب سماحة بقيّة الله الأعظم (عَجَّلَ اللهُ تعالى فرَجَهُ الشَّريفَ) أن يُوفِّقَ الكلَّ توفيقاً متزائداً لِإعانتهم - فى حدّ التّمكّن لكلّ احدٍ منهم – إيّانا فى هذا الأمر العظيم؛ إن شاءَ اللهُ تعالى؛ و اللهُ ولىّ التوفيق.

مركز القائمية اصفهان
للبحوث والتحريات الكمبيوترية
www
للحصول على المكتبات الخاصه الاخرى
ارجعوا الى عنوان المركز من فضلكم
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
و للايصاء من فضلكم
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹